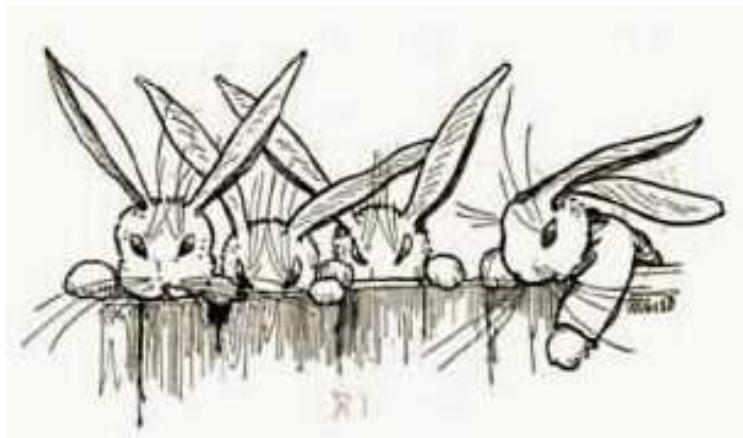

כָּלְבֵּן כָּלְבֵּן כָּלְבֵּן

כָּלְבֵּן כָּלְבֵּן כָּלְבֵּן

פטר הארנבן בבית הספר

העלמה פגי
המרמוטה
ליידה שתי
כיתות ילדים
בחור גדול, בין
שורשי עץ האורן.

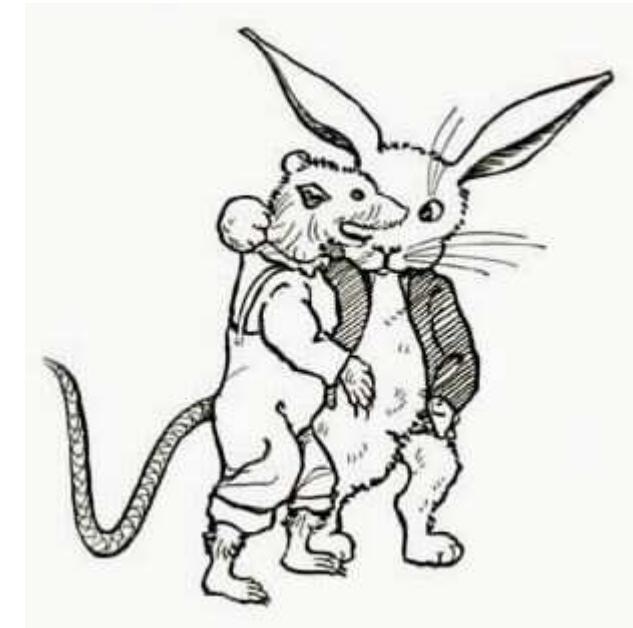

היא הייתה הבכורה במשפחה
המרמותות, ונחשבה כמשכילה
bijouter במשפחה ובין ידיה.

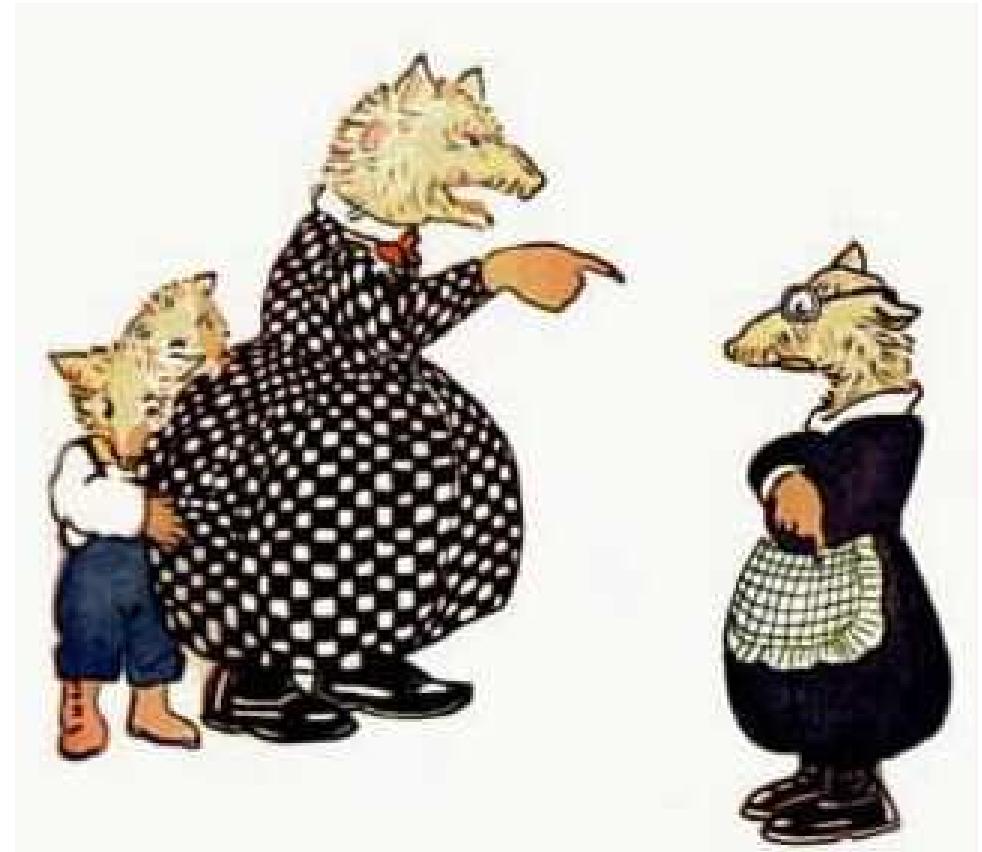

**האמת היא שקשה מאד
יה לה ללמד את האחים
והאחיות שלה, ובמיוחד
את בילי המרמויטה,
שהיה לחברו הטוב ביותר
של פטר הארנבוֹן.**

בכל אופן האחים הבטיחו
להשתדל ולהתיחס אליה
בכבוד, ובזה הייתה צריכה
להסתפק, אם רצתה בכר
ואם לאו.

אמא המרמוטה נתנה תמיד
גיבוי לילדייה הקטנים יותר,
ואמרה לעלמה פג' שיחסה
לאחים ואחיות הקטנים
שלה הוא ממש מביש.

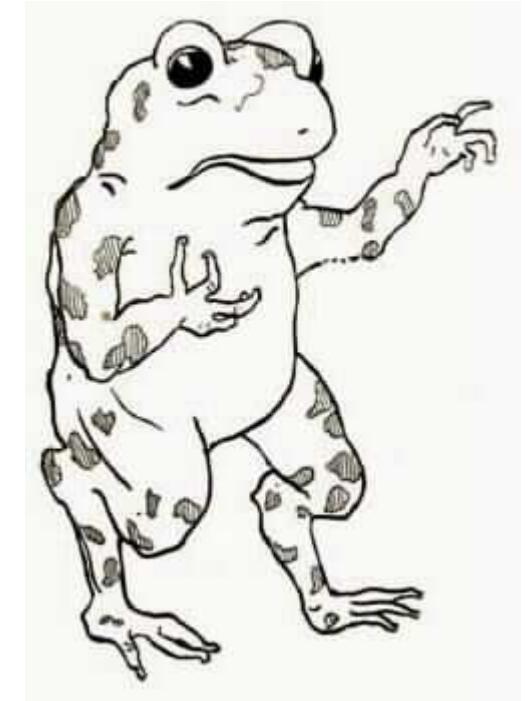

השוערים התקיימו בערבים, כי העטלפים
והחליליות רצו גם הם להשתתף בהם.
האלניות שדאגו מאד לצליל קולותיהם,
הודיעו שישתתפו בשוערים אם יהיה בהם
גם מקצוע פיתוח קול.

אי-לקר, פג'י המרמוטה שכנה
קרפדה זקנה אחת, שאט קולה
ניתן היה לשמעו לkilומטרים
רבים, שתבוא ותתן שעורים
כאליה. כתוצאה מכך גם צרכים
וחרביות הצטרפו לבית-הספר.

תחילה היה ויכוח קטן עם
הקרפדה בעניין המשכורת,
אר אשר פגى הציגה את
רשימת התלמידים,
הקרפדה נענתה ללא
בעיות.

וכך, בערב קיץ אחד,
מנחלה בית-הספר ריצה
את כל התלמידים
והשוערים התחילו.
התברר שבית-הספר הוא
גדול מאד, כי למעשה
השתתפה בו הקהילה
כולה.

**הראשון הגיע חזיר-הים השמן. הוא הספיק לתפוא תנומה
עוד לפני שיתר התלמידים הגיעו.**

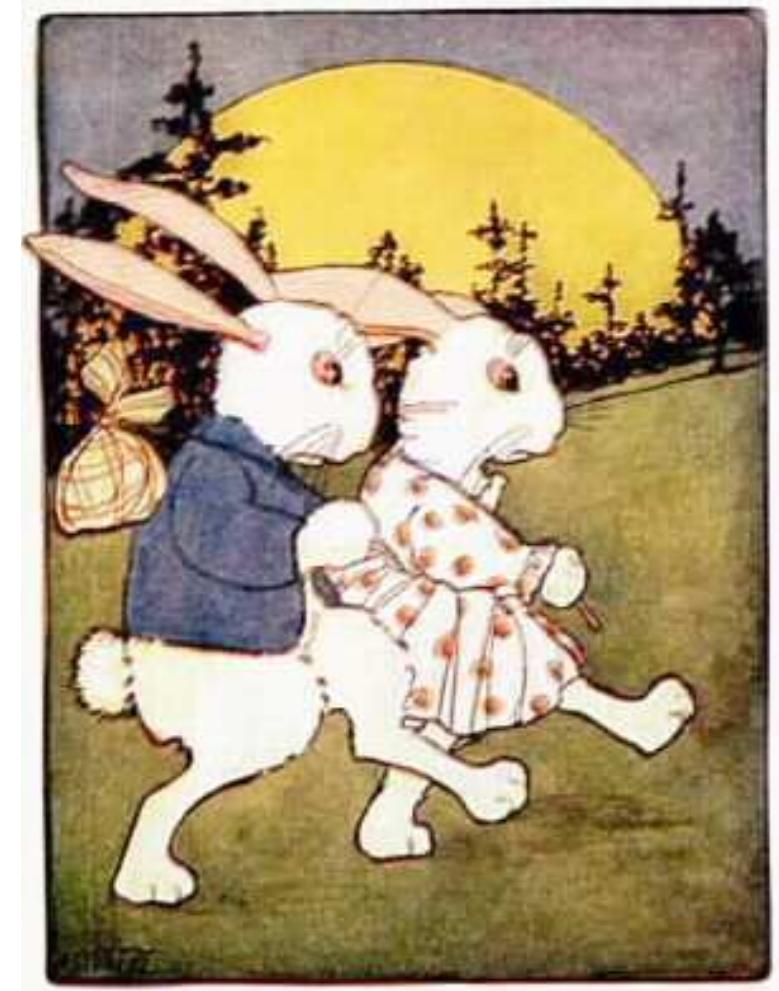
**חזיר-הים הביא עמו
אוכל לארוחת הערב, אותו
זל בהתחבא. במציאות
הוא לא עשה
בבית-ספר הרבה, אלא
אכל וישן.**

**לכן הוא לא התקדם בלימודיו, ואמו
חשבה כל הזמן להוציאו משם.**

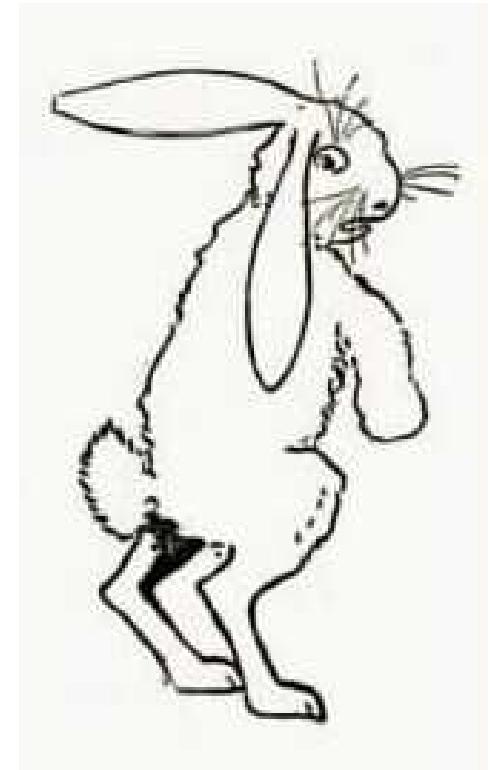

בלילה בו נפתחו
הليمודים פטר
הארנבון ואחותו זנב
הצמר הלכו תחת
ירח גדול, שהAIR
את כל הסביבה.

שניהם חשבו שברצון היי
נשארים בבית, ופטר חשב
ברצינות להבריז.
רק מראה המשם, דיביון
גדול, מנע זאת.

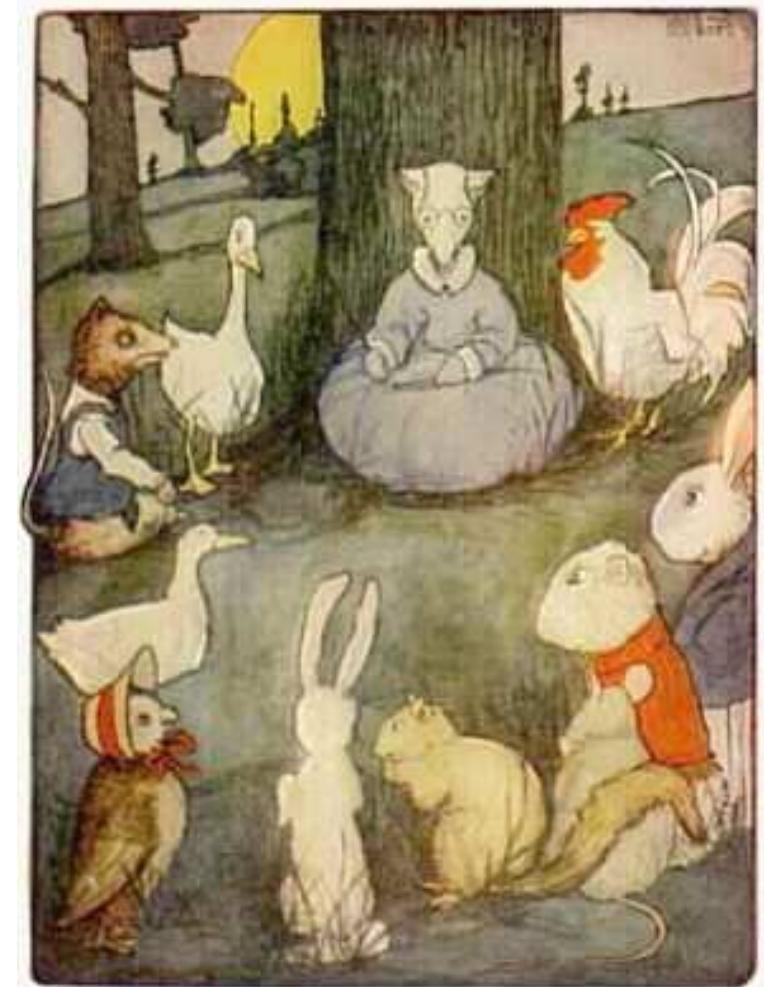
לדברין זה היו שינויים גדולות
וחדות, וגם הציפורניים שלו היו
מחידות!
פטר הארנבן תפס מקום בדיק
מאחורי חזירון-הים השמן,
шибינתיים גמר את תונומתו, וישב
ער על עלה גדול, שמתחתו
הסתיר את ארוחתו.

הדבר לא היה לו נוח
במיוחד, כי הגזרים,
שקיבל לארוחתו, היו
קשיים וגבושיםים. אך
עדיף היה לשוב קצת
אי-נוחות מאשר שפגי
המרמויטה תחרים
אותם.

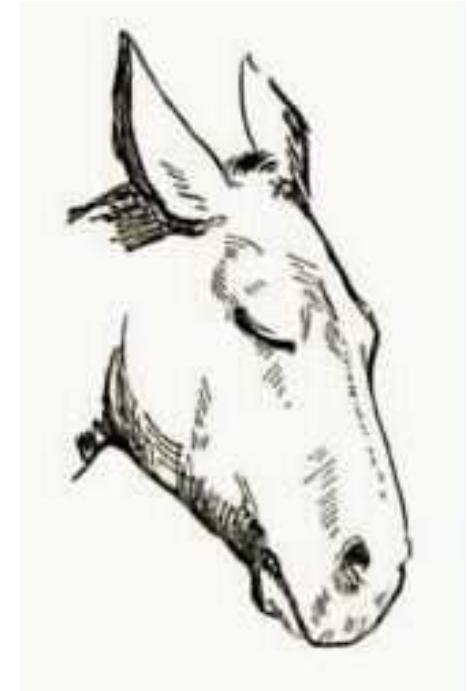

והיא בודאי הייתה עושה זאת
אלו גילתה אותם. כי אכילה
בבית-הספר
הייתה אסורה
בהחלט.
כל התלמידים
התישבו
בחצי-מעגל על
האזור הירק,
וירוק, כשפני
המרומותה במרכז.

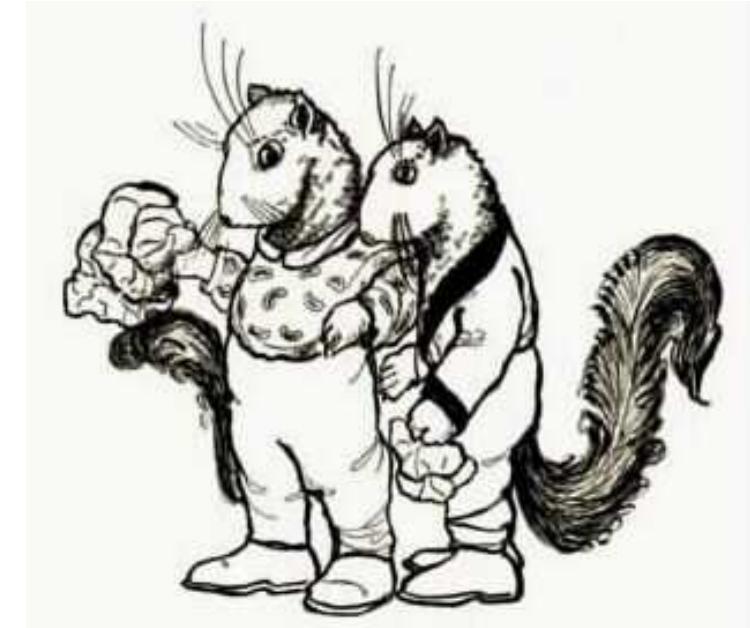

היא השחתה זמן מה את
תחילת הלימודים כי הפרד
הלבן, הזקן, רצה לבוא אף
הוא. אך הוא לא הגיע כי היה
סגור בתוך האורווה, וישן שם
חזק.

בכל זאת, אחרי רגעים אחדים
הוחל בלמידה. לא היו שם
מחברות או עפרונות, אך במקום
חולקו לתלמידים עליים גדולים
ועגולים.
פגי המרמותה קבעה שני סנאים
כתלמידים תורניים למשך כל
העונה.

זה גرم להתרממות רבה, כי כל
התלמידים רצוי להיות תורניים.
אר הסנאים לא חילקו שום דבר שיכול היה
לשמש כעפרונות, מהסיבה הפשוטה, שלא
היה כל דבר צזה

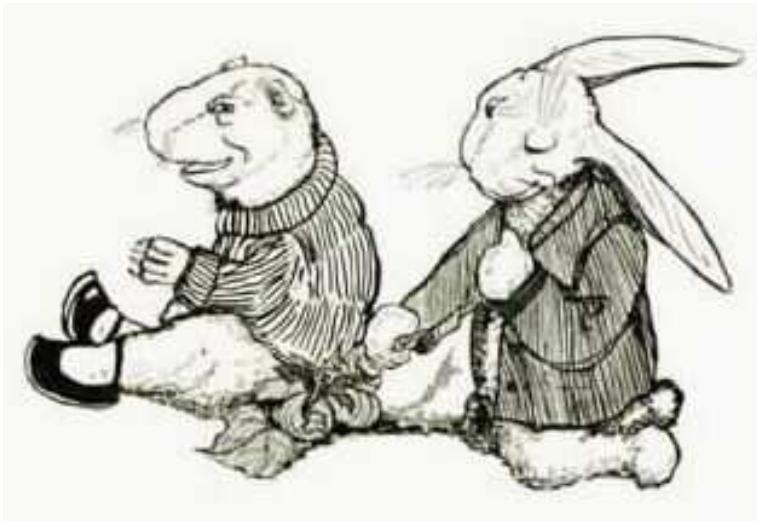
חִזְיר-הַיּוֹם הַשְׁמָן אָכַל מֵיד
אֶת הָעַלְהָ שְׁקִיבָּל.
הָוּא הַתְּבִלְבֵּל מְאוֹד
כַּשְׁקָרָאוּ לוּ לְדַקְלָם.

לא היה לו כל מושג מה הוא
צריר לדקלם, והוא עמד שם
עם הפה פעור, ומצמצז בעיניו.
הוא היה בטוח שפטר הארבון
מוחיא באותו רגע את האוכל
שלו ממקום המחבוא.

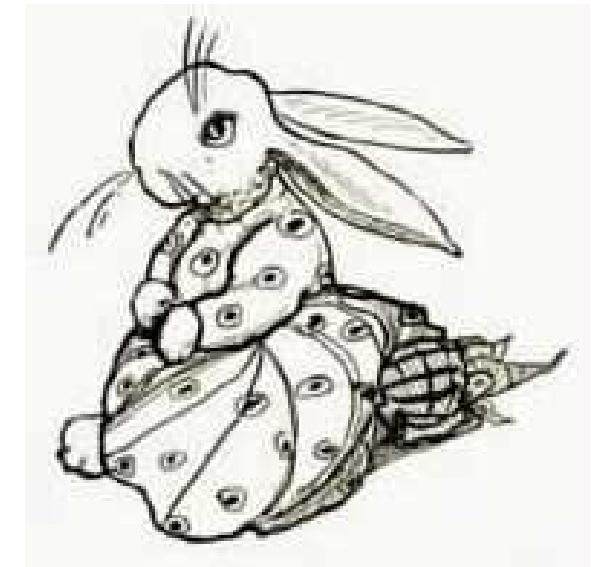

ובאמת זה מה
שהיה. ולאחר
שחזיר-הים לא
יכול היה למצוא
כל דבר כדי
לדקולם, וחשש
מאוד לגורל ארוחתו, הוא התיישב
בפתאומיות במקומו.

וכאן הרגיש שהגבושים
של הגזר נעלמו.
כיו פטר הארנבן הסתיר את
חביילת הארווחה מאחרי
גובה של זנב הצמר, שি�שבה
ליידו.

פטר גיחר, קפץ ממוקומו
וצעק בקול רם:
"הוא אכל את המחברת!
אכל את המחברת!"

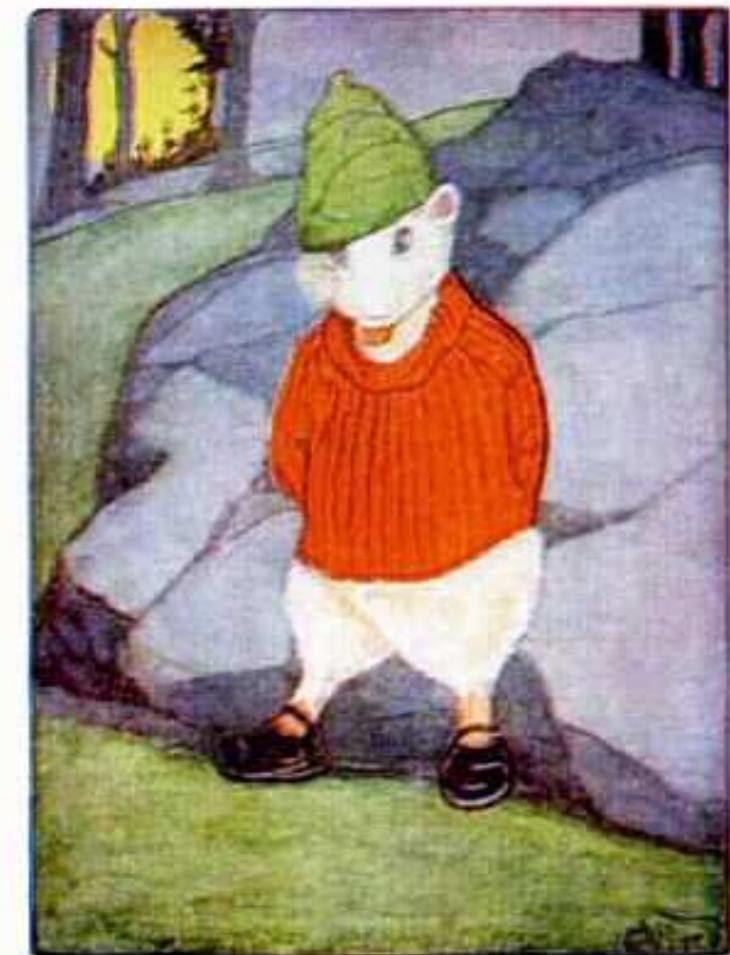

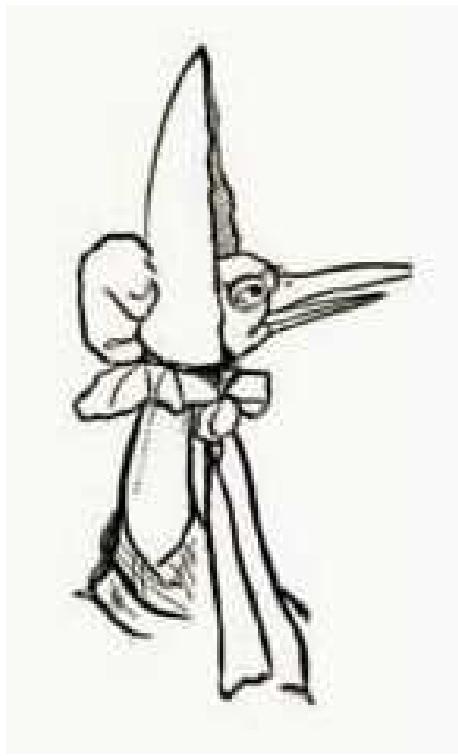
הדבר הרגיז נורא את חזיר-הים.
הוא הושיט את ידו, תפס את
העליה של פטר, ותקע אותו לפיו.
מאחר שסמליא לא היה כל
שימוש לעליים-מחברות, איר
שפגי המרמויטה קראה להם, הרי
שכל יתר התלמידים התחילה
לאכול אותם גם כן.

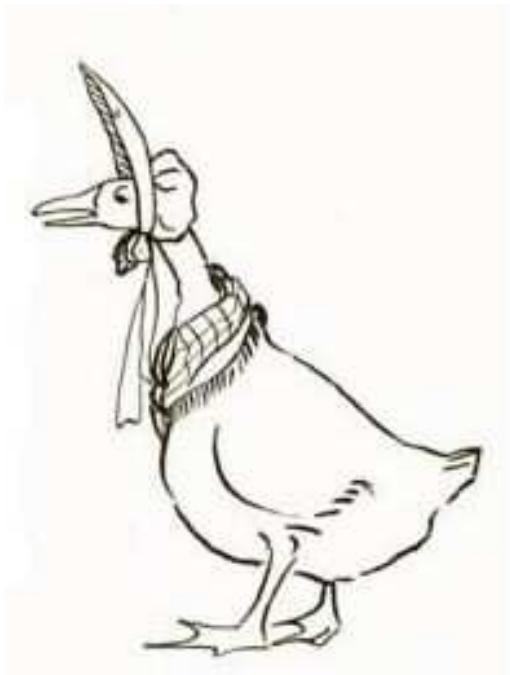

אר חזיר-הים נענס
והיה צרי' במשר כל
העונה לעמוד בפינה,
כשכבע הטמל
המחודד על ראשו.

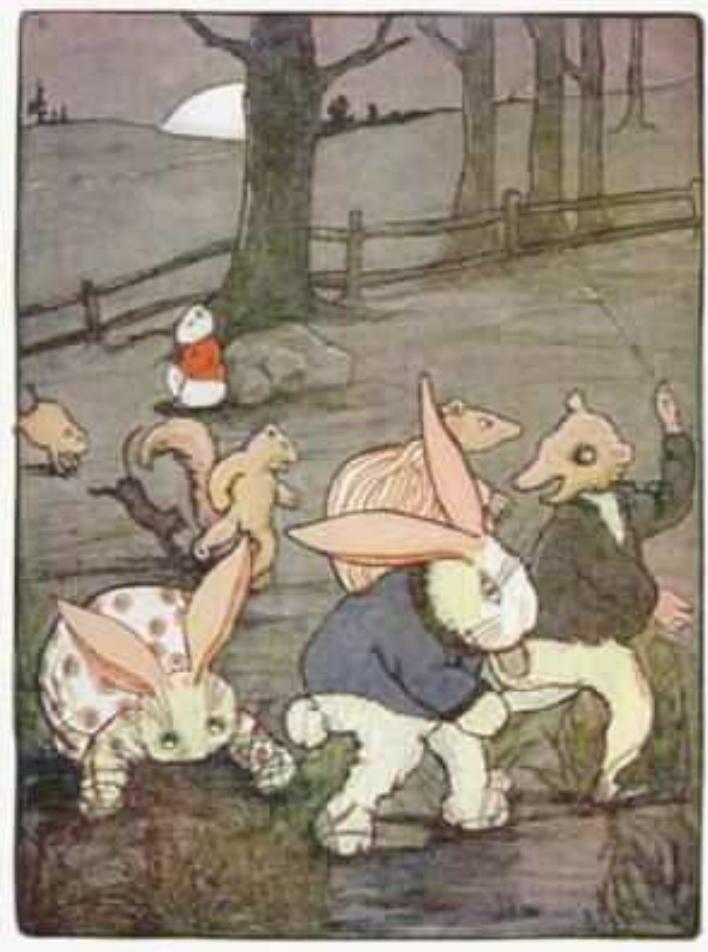

עכשו הודיעה פגי המרמota שהשיעור הראשון נגמר. אבל התלמידים דרשו לקיים את שעור פיתוח הקול ולכן פגי קראה לקרפדה הזקנה. אלא שזו כלל לא הגיעה. אך באותו רגע באה סבתא האוזה ובעודינות רבה הודיעה שהיא בלעה את הקרפדה לפני רגע.

МОבן שפגי המרמוטה דרצה מיד
שסבתא האוזה תמלא את מקום
הקרפדה ותתיחיל בשיעור פיתוח הקול.
כי אם היא בלעה את מורת הזמרה יש
לה בודאי קול נאה.

אבל סבתא האוזה ידעה רק לאומר
"ש-ש-ש-ש", וחוץ מזה היא הביטה
ברענון צזה מסביב, שהאליניות נבהלו
מאוד.

על כן פגى המרמויטה הכריזה שגם
השיעור השני הסתיים.

במשך כל אותו הזמן כל החיות
רעשו מאד, והתלמיד השקט
היחידי היה חזיר-הים, שעמד
בפינטו, עם כובע הטמבל על ראשו,
מרוב הייאוש פגى המרמויטה הודיעה
шибית-הספר סגור למשך כל העונה.
כל התלמידים התפזרו בשמחה,
מלבד חזיר-הים השמן, שנשאר
בפינה ונרדם.

וכמה שאני יודעת, הוא יכול להיות שם עוד היום.